

## ע"פ 6037/16 - איתמר בניטה נגד מדינת ישראל

### בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6037/16

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין  
כבוד השופט נ' הנדל  
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: איתמר בניטה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב  
(ס' הנשיא ג' קרא) מיום 22.6.16 בת"פ  
37875-04-15

תאריך הישיבה: י"א בטבת התשע"ז (9.1.17)

בשם המערער: עו"ד משה סוחמי; עו"ד קרינה אבאל

בשם המשיבה: עו"ד מיכל רגב

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

### פסק-דין

המערער - יליד 1993 - נדון, על פי הודאתו בהסדר טיעון בעבירת חבלה חמורה בכוונה מחמירה והפקרה לאחר פגיעה, והושתו עליו 3.5 שנות מאסר וכן הופעל מאסר מותנה של שנה, חציו בחופף וחציו במצטבר, ובסך הכל 4 שנות

עמוד 1

מאסר. ההסדר כלל טווח ענישה - מאסר ארבע שנים לו טענה התביעה (עם הפעלה חופפת של מאסר על תנאי), לעומת שנתיים לטענת ההגנה. כן הושתו מאסר על תנאי, פסילה ופסילה על תנאי, ופיצוי בסך 30,000 ש"ח למתלונן - ששולם - הפעלת התחייבות וחילוט רכב.

הפרשה עניינה קטטה ליד מועדון בתל-אביב, שבמסגרתה נכנס המערער לרכבו ונסע במהירות לעבר המתקוטטים, פגע במתלונן. נסע לאחור, שוב פגע בו ועמד מעליו ברכב כדקה, ואחר כך נמלט. למתלונן נגרמו שפשופים רבים באזורי גוף שונים.

בית המשפט קמא עיין בגליון הרישום הפלילי והתעבורתי של המערער, שהוא מכביד, בודאי בגילו הצעיר; לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, איומים ועוד, ובגין ריצה מאסר בפועל ומאסר בעבודות שירות; וכן עשר עבירות תעבורה, ותלוי היה מאסר מותנה כנגדו. תסקיר שירות המבחן מתאר רקע משפחתי ואישיותי בעייתי, אך ציין שהמערער החל בטיפול. כן הוזכר, כי המתלונן העיד לטובת המערער וביקש כי יקלו עמו. בית המשפט קמא קיבל את טווח הענישה של 2-4 שנים במתחם, גם בעקבות פסיקה, אך הטעים את חומרת העבירות ואת חומרת העבר (גם במקרה קודם בוצעה עבירה כשעונש מאסר תלוי ועומד). אכן, הועלו גם נקודות לקולה, אך הכף המחמירה היתה.

מכאן הערער. לקראת הדיון בו עיינו בתסקיר שירות המבחן המתאר התנהגות ראווה של המערער במאסר, לימודים והשתלבות בקבוצות, וכן מאמץ לדרך חיובית.

מטעם המערער נטען בפנינו כי חרף החומרה לא ניתן די משקל למאמץ הטיפולי, לעמדת המתלונן ולפיצוי ששולם, לנזק המועט יחסית ולרקע הקשה של המערער. מטעם המדינה הוטעמו העבר הפלילי, התעוזה וחומרת המעשה.

בהכרעה נחלקו דעותינו. דעת הרוב - השופט הנדל והשופטת ברון - סבורה כי אין להתערב בעונש נוכח חומרת המעשה, העבר המכביד בגיל צעיר והישנותן של עבירות כשמאסר מותנה מרחף מעל ראש המערער. דעת המיעוט - המשנה לנשיאה - סבורה כי חרף העבר המכביד והדברים הנכוחים שבדעות הרוב ובית המשפט קמא, ראוי לילך כברת דרך קטנה לקראת המערער לעידודו בהמשך, וזאת נוכח התסקיר, ועל כן ראוי לחפוף שלושה חודשים נוספים מן המאסר המותנה, דבר שאינו סותר את עמדת התביעה בבית המשפט קמא.

בדעת רוב איננו נעתרים איפוא לערעור, אך כולנו סבורים כי ראוי שהמערער יתמיד בדרך בה החל וילמד לכבוש את יצרו; והדבר עשוי לעמוד לזכותו בהמשך, בלא שניטע מסמרות.

ניתן היום, י"א בטבת התשע"ז (9.1.2017).

שופט

שופט

המשנה לנשיאה